

149 — Познаваме че залога-тъ е дѣйствиеленъ, като можемъ подирѣ му да поставимъ нѣкого или нѣщо, или да го изрѣчемъ съ мѣстоименіе-то ся. Тѣй, *любѣхъ, давамъ, сж дѣйствителни, защото можемъ да кажемъ любѣхъ, нѣкого, давамъ, нѣщо, или любѣхъ ся, давамъ ся.*

Въ противенъ случай, той е среденъ; като: *спѣхъ, вървѣхъ* сж такива, защото не можемъ да кажемъ *спѣхъ нѣкого, вървѣхъ нѣщо, или спѣхъ ся, вървѣхъ ся.*

150 — Други-тъ залози не сж друго освѣнъ дѣйствителнія-тъ съдруженъ отъ мѣстоименіе-то ся.

151 — И тѣй, ако смисъла-тъ показва че дѣйствие-то имѧ за подлежаще и допълненіе сжщія-тъ предметъ, залога-тъ ся именува *възвратенъ*; като: *мыѣхъ ся, сирѣчь мыѣхъ себе си;*

Ако тои показва дѣйствие взаимно между нѣколко предмети, тогива ся нарича *взаименъ*; като: *нѣхъ ся мыемъ, сирѣчь нѣхъ мыемъ себе си, или нѣхъ ся мыемъ между си;*

Ако тои показва дѣйствие което, да не е ни възвратно, ни взаимно, но, да иде отъ вѣнъ вѣзъ подлежаще-то, дума ся *Страдателенъ*; като: *мыѣхъ ся отъ Петра.*

152 — *Безличенъ* залогъ е този когото употребяваме обикновенно въ третьо-лице на единствено число; напимѣръ: *вали, ѣрми, спи ми ся, яде ти ся, чете ни ся, пише ви ся, и пр.* Тукъ само мѣстоименіе-то ся, ся поставя съ среднія-тъ глаголь.

153 — *Забѣл.* Тукъ принадлежатъ юще нѣкой други глаголи, които не показватъ ни възвратно, ни взаимно, ни страдателно дѣйствие, и